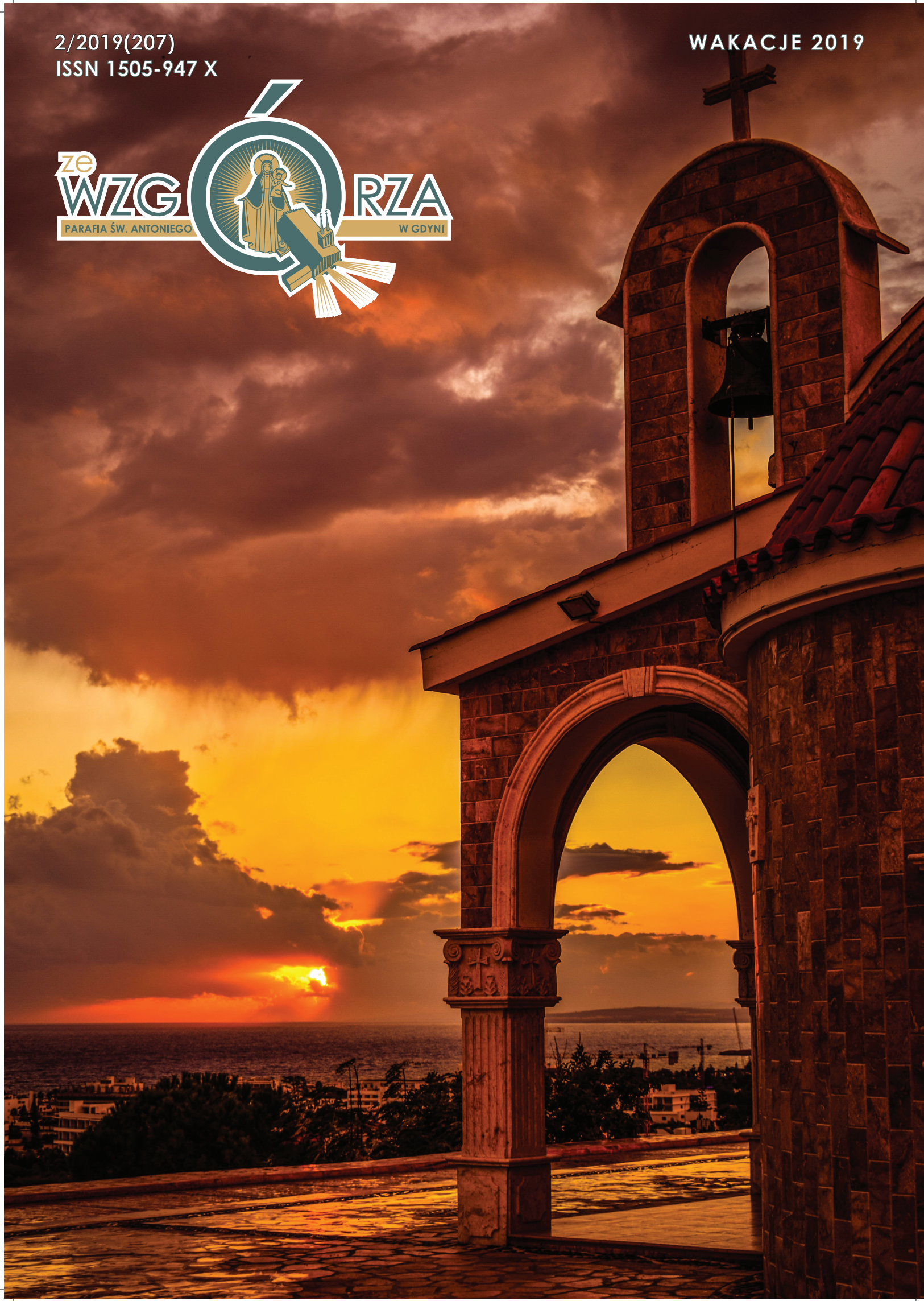
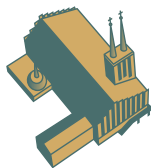

2/2019(207)
ISSN 1505-947 X

WAKACJE 2019

Nasza Działalność

BIURA:

Kancelaria

wt-pt godz. 10:00-12:30
i 16:00-17:30

Akcja Katolicka

Ostatni wt m-ca po Mszy o 17:30

Biuro Radia Maryja

nd godz. 11:00
czw godz. 17:00

Poradnia Życia Rodzinnego

Pon i śr godz. 18:30
Oraz w innym czasie dogodnym
dla narzeczonych

Caritas

Wt godz. 16:00 wydawanie
żywności

RUCHY:

Żywy Różaniec

1 nd m-ca godz. 9:20

Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego

2 śr m-ca godz. 16:30

Wspólnota dla Intronizacji NSPJ

1 pt m-ca godz. 17:30

GRUPY:

Duszpasterstwo Niesłyszących i Niedosłyszących

3 nd m-ca godz. 11:00

Duszpasterstwo Niewidomych

2 ndz m-ca godz. 14:30

Franciszkański Zakon Świeckich

1 nd m-ca godz. 15:00

Kręgi Domowego Kościoła

Spotkania raz w miesiącu

Mitingi AA

Czw godz. 18:00-20:00

Ruch Światło-Życie (Oaza)

śr godz. 19:30

Rycerstwo Niepokalanej

Czw godz. 18:15

Duszpasterstwo Chorych i Niepełnosprawnych

Sb godz. 14:00

Wspólnota poakademicka „Fraternia”

Pt godz. 19:15

Wspólnota Rodzin św. Maksymiliana

3 sb m-ca godz. 14:00

DIAKONIE:

Chór „Symfonia”

Wt i pt godz. 18:00

Schola „Epifania”

Wt godz. 19:00
Sb godz. 19:30

Ministranci i lektorzy

Sb godz. 9:30 – ministranci
Sb godz. 10:00 – lektorzy

Pokój i Dobro

Drodzy Czytelnicy Parafialnego Pisma „Ze Wzgórza”!

Po 40 dniach kroczenia drogami wielkopostnego nawrócenia po raz kolejny przeżywamy Święta Zmartwychwstania Pańskiego. Pragniemy na nowo z otwartym sercem celebrować Misteria zbawcze. Chcemy jeszcze raz dziękować Jezusowi za Jego Mękę, Śmierć i Zmartwychwstanie. Są one bowiem dowodem miłości Boga do każdego z nas. Dziękując radością z faktu, że Pan Zmartwychwstał oraz pokonał grzech i śmierć pragniemy każdemu i każdej z Was złożyć serdeczne życzenia. Niech Chrystus zmartwychwstały dotyka Waszych serc. Niech obdarza Was swoją łaską i miłością. Niech napełni Was pokojem.

Składając z serca płynące życzenia święte jednocześnie – korzystając z okazji – pragniemy serdecznie Wam podziękować za Waszą obecność w naszym franciszkańskim kościele. Z serca dziękuję każdemu z Was za budowanie naszej franciszkańskiej wspólnoty wiary i miłości. Dziękuję za Wasze otwarte serca, życzliwość oraz troskę o naszą świątynię i wspólnotę. Zapewniam, iż o każdym z Was codziennie pamiętamy w naszych zakonnych modlitwach. Nosimy Was w naszych sercach i pamiętamy stojąc przed Zmartwychwstałym!

Niech Pan obdarzy Was pokojem.

Z modlitwą

o. Piotr Matuszak - proboszcz

W NUMERZE

Z życia Parafii

- 2 Kartki z kroniki klasztornej i parafialnej
- 3 Kartki z Ksiąg Kancelaryjnych
- 4 202. Kapituła Generalna
- Głos grup duszpasterskich**
- 6 Akt Zawierzenie Maryi
- 6 Przedwyborcze czuwanie Maryji
- 7 Protest Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej
- Coś dla ducha**
- 7 Wdzięczni Bogu za dar posługi w Liturgicznej Służbie Ołtarza
- 10 Cudów św. Antoniego ciąg dalszy...
- 13 Rycerz Maryi
- 15 Archeologia biblijna. Świat z czasów Patriarchów.
- 16 Uśmiechnij się!

adres redakcji: ul. Ujejskiego 40, 81-426 Gdynia
kontakt: (058) 622-02-38; ze_wzgorza@wp.pl
redagują: Jerzy Chmara, Joanna Szymańska, Barbara Kunikowska-Popiel, Bogumiła Lech-Pallach, Barbara Thun
skład komp.: Patrycjusz Kanka
animator: br. Maciej Talewski OFMConv
 do użytku wewnętrznego

Kartki z kroniki klasztornej i parafialnej XII 2018 – IV 2019

10-12 IV 2019

W Dziennym Domu Pomocy Społecznej odbyły się rekolekcje wielkopostne, które prowadzili wygłaszając nauki o. Proboszcz Piotr, o. Stanisław i o. Maciej.

12 IV 2019

Wieczorem ulicami Gdyni odbyła się Droga Krzyżowa. Przeszliśmy od kościoła Najświętszej Maryi Panny na gdyński bulwar Nadmorski rozważając Mękę Pana Jezusa.

13 IV 2019

Po Mszy św. wieczornej odbył się w naszym Sanktuarium koncert zespołu wokalnego „Simultaneo” pod dyktando Karola Kisiela. Tego dnia do naszej wspólnoty klasztornej na praktyki świąteczne przyjechał klerik – br. Kamil Pluszczewicz.

14 IV 2019

Odbył się w naszym kościele koncert Pieśni Pasyjnej w wykonaniu chóru „Symfonia”.

18-21 IV 2019

Przeżywaliśmy Święte Triduum Paschalne. Częścią centralną była oczywiście uroczysta liturgia tych dni. Nie zabrakło jednak również czasu na pojednanie z Bogiem w sakramencie pokuty czy na błogostawieństwo pokarmów na stół wielkanocny.

21 IV 2019

Po raz kolejny w naszym dolnym kościele odbyło się śniadanie wielkanocne dla samotnych i potrzebujących. To już tradycja. Spotykają się u nas zarówno

nasz goście jak i wolontariusze. W tym roku rozpoczęliśmy o godzinie 8.00.

27 IV 2019

W Elblągu odbyły się święcenia kapłańskie braci z naszego Wyższego Seminarium Duchownego w Łodzi. Tego dnia wyświęcony na prezbitera został również o. Damian Pietrowski, który odbywał swoje praktyki diakonskie w naszej parafii.

30 IV 2019

Gościliśmy w naszej wspólnocie Neoprezbiterów: o. Damiana Pietrowskiego i o. Kamila Piotrowskiego, którzy o godzinie 18.30 odprawili w Sanktuarium Mszę św. i udzielili prymicyjnego błogostawieństwa.

04 V 2019

Przed kościołem Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski odbyła się uroczysta Msza św., podczas której Nuncjusz Apostolski w Polsce, abp. Salvatore Pennacchio wyniósł gdyńską Kolegiatę do godności Bazyliki Mniejszej.

12 V 2019

Uroczystość Pierwszej Komunii Świętej na Mszy św. o godzinie 11.30 przeżywali uczniowie Szkoły Podstawowej nr 23 oraz Szkoły Podstawowej nr 18.

19 V 2019

Po raz pierwszy Jezusa Eucharystycznego przyjęli do swojego serca na Mszy św. o godzinie 10.00 uczniowie Katolickiej

Szkoły Podstawowej.

23 V 2019

Młodzież z naszej parafii oraz dwoje dorosłych przyjęło w naszym Sanktuarium sakrament bierzmowania podczas Mszy św. o godzinie 18.30. Szafarzem sakramentu dojrzałości chrześcijańskiej był w tym roku J.E. Ks. Bp Wiesław Szlachetka.

26 V 2019

W dniu matki, w naszym kościele podczas każdej Mszy św. zawieraliśmy się pod opiekę naszej Matki Maryi – Matki nadziei. Zewnętrznym świadectwem tego oddania były białe róże, które parafianie składali przed obrazem Królowej naszego wzgórza.

02 VI 2019

Podczas Mszy św. o godzinie 18.00 świętowaliśmy w Sanktuarium jubileusz 35-lecia święceń kapłańskich braci z naszej prowincji zakonnej. Jednym z dostojnych jubilatów był o. Franciszek Kapusta z naszej wspólnoty klasztornej, który przewodniczył Eucharystii.

13 VI 2019

Przeżywaliśmy odpust patrona naszej parafii – św. Antoniego z Padwy. Uroczysta Msza św. zakończona procesją eucharystyczną wokół kościoła odbyła się o godzinie 18.30. Wśród gości nie zabrakło kapłanów z naszego dekanatu. Po uroczystościach, tradycyjnie każdy zabrał ze sobą chlebek św. Antoniego, aby podzielić się nim z najbliższymi.

19 VI 2019

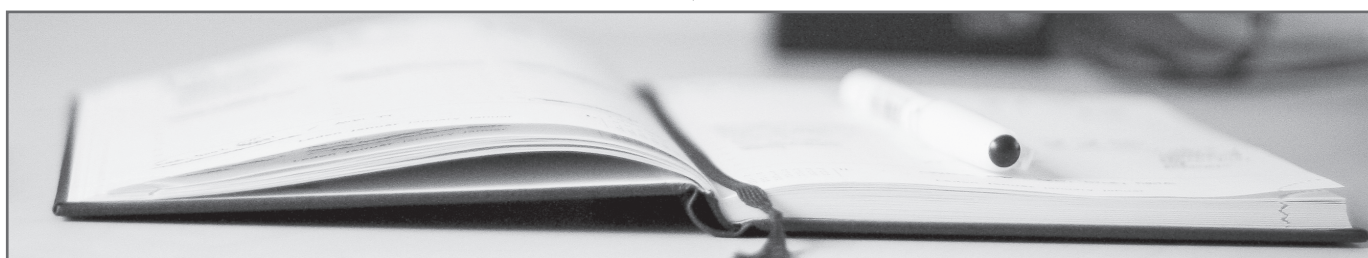
Tego dnia zakończył się rok szkolny i katechetyczny. Po Mszy św. uczniowie, nauczyciele i rodzice udali się do swoich szkół na uroczyste rozdanie świadectw.

20 VI 2019

Uroczystość Bożego Ciała tradycyjnie już przeżywaliśmy zarówno w Sanktuarium jak i podczas uroczystej, miejskiej

procesji, która w tym roku rozpoczęła się u ojców Redemptorystów, a zakończyła się przy naszym Sanktuarium.

Kartki z Ksiąg Kancelaryjnych XII 2018 – IV 2019

« — — — — — »
fot. arch. red.

Przez chrzest narodzili się do nowego życia

Białobrodzki Bartosz
Białoś Ignacy Mikołaj
Brechelka Adrian Marian
Całus Kornelia
Chechła Igor
Chechła Magdalena Paulina
Ciuchta Weronika
Czaja Lena Barbara
Czerniawska Milena Ewa
Dąbek Robert Karol
Dymek Aleksander
Frankowski Alan Jan
Graff Agata
Janaczek Leon
Kapuścińska Nicola Klaudia
Kosznik Jakub Edward
Kosznik Jan Mieczysław
Kowalska Antonina Anna
Krajewski Jan Maciej
Kurek Bartosz Piotr
Kwaśnicka Judyta Olga
Lichosik Olivia
Makarewicz Helena Anna
Mścichowska Barbara Alicja

Zawarli sakramentalny związek małżeński

Kamil Lis i Monika Natalia Ojowska
Maciej Franciszek Polt i Paulina Maria Kotas
Dominik Sambor Aziewicz i Aleksandra Marcelina Borek
Gracjan Jakub Zarzycki i Agata

ogłoszenie >>>>

Krystyna Theus
Tomasz Karol Walczak i Angela Anna Ruszczyk Ozimińska
Piotr Andrzej Bresiński i Krystyna Mielewczyk Kucharska
Michał Tadeusz Procajto i Katarzyna Kinga Serwińska
Kamil Krzysztof Kętny i Monika Anna Mikuta

Zapraszamy do naszej parafii:

Koronka do Bożego Miłosierdzia

od poniedziałku do piątku

15:00

Adoracja Najświętszego Sakramentu

od poniedziałku do soboty

16:00-17:30

Pokój i Dobro!

Adrian Sujecki i Magdalena Alicja Scherl
Tomasz Jan Tatarata i Dominika Anna Grabowska

fot. arch. red.

Spotkali się z siostrą śmiercią

śp. † Baradziej Józef, lat 86
śp. † Bładzikowski Roman, lat 75
śp. † Brechelka Agnieszka, lat 90
śp. † Czarkowska Lucjana, lat 83
śp. † Daniluk Stanisława, lat 92
śp. † Gołębiowska Danuta, lat 85
śp. † Kajtoch Olaf, lat 47
śp. † Kamiński Zdzisław, lat 80
śp. † Kaszewska Aldona, lat 60

śp. † Klein Ryszard, lat 71
śp. † Kneblewski Andrzej, lat 66
śp. † Kopeć Elżbieta, lat 83
śp. † Koralewski Krzysztof, lat 60
śp. † Kotyńska Urszula, lat 73
śp. † Kulak Krzysztof, lat 61
śp. † Laskowski Eugeniusz, lat 60
śp. † Lipska Teresa, lat 92
śp. † Litau Jacek, lat 59
śp. † Mirecka Krystyna, lat 92
śp. † Musielak Gabriela, lat 85
śp. † Orłowska Janina, lat 68
śp. † Ostrowska Irena, lat 86
śp. † Pacholec Kazimierz, lat 91
śp. † Pajak Maria, lat 79
śp. † Pawlak Jerzy, lat 73
śp. † Piwowska Wiesława, lat 82
śp. † Religo Bogumiła, lat 64
śp. † Smoluchowska Barbara, lat 67
śp. † Spychalska Renata, lat 62
śp. † Staniszewski Jan, lat 83
śp. † Szatkowska Barbara, lat 66
śp. † Wadowicz Stańkowska Józefa, lat 90
śp. † Wiktorowicz Czesława, lat 65
śp. † Wołowski Andrzej, lat 72

śp. † Zawojka Matylda, lat 90
śp. † Zenta Janusz, lat 88
śp. † Żebrowski Bogusław, lat 85
śp. † Żmudziński Ryszard, lat 95

Zawarli sakramentalny związek małżeński

Kamil Lis i Monika Natalia Ojowska
Maciej Franciszek Polit i Paulina Maria Kotas
Dominik Sambor Aziewicz i Aleksandra Marcelina Borek
Gracjan Jakub Zarzycki i Agata Krystyna Theus
Tomasz Karol Walczak i Angela Anna Ruszczyk Ozimińska
Piotr Andrzej Bresiński i Krystyna Mielewczyk Kucharska
Michał Tadeusz Procajto i Katarzyna Kinga Serwińska
Kamil Krzysztof Kętny i Monika Anna Mikuła
Adrian Sujecki i Magdalena Alicja Scherl
Tomasz Jan Tatarata i Dominika Anna Grabowska

202. KAPITUŁA GENERALNA – ZWYCZAJNA BRACI MNIEJSZYCH KONWENTUALNYCH

Na 202. Kapitule Generalnej w Asyżu w Sacro Convento w dniu 25 maja 2019 roku nowym Ministrem Generalnym Franciszkanów Konwentualnych został wybrany o. Carlos Trovarelli z Argentyny. Natomiast w dniu 27 maja Bracia wybrali nowe Definitorium Generalne i Wika-riuszem Generalnym Zakonu – zastępcą Generała został nasz Prowincjał o. Jan Maciejowski z Gdańska z Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego.

O. Jan Maciejowski pochodzi z Beskidu Żywieckiego, gdzie

urodził się 25 stycznia 1970 roku w Żywcu. Do Zakonu Braci Mniejszych Franciszkanów Konwentualnych wstąpił w 1989 roku. Śluby wieczyste złożył 4 października 1994 roku. Święcenia kapłańskie przyjął w Kwidzynie 25 maja 1996 roku w kościele naszej wspólnoty franciszkańskiej pw. Świętej Trójcy. Po ukończeniu studiów w Wyższym Seminarium Duchownym oo. Franciszkanów w Łodzi-Łagiewnikach i obronie pracy magisterskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, uzyskał w 1996 roku tytuł magistra teologii.

Od lipca 1996 roku pracował duszpastersko w naszej wspólnocie franciszkańskiej w Gdyni, gdzie wcześniej odbywał praktyki diakonatu, a następnie przez rok posługiwał w Gnieźnie. Od października 1998 roku studiował na „Seraficum” – Uniwersytecie Franciszkańskim w Rzymie na Wydziale Teologicznym św. Bonawentury, pogłębiając wiedzę z duchowości franciszkańskiej i wieńcząc ją zdobyciem licencjatu, a później uzyskał stopień doktora. W 2000 roku na cztery lata objął funkcję magistra nowicjatu w

Gnieźnie, przygotowując młodych ludzi do życia zakonnego. Od lipca 2004 roku został wybrany gwardianem klasztoru i proboszczem parafii w naszej wspólnocie franciszkańskiej pw. św. Antoniego z Padwy w Gdyni na Wzgórzu św. Maksymiliana Marii Kolbego. Tutaj posługiwał i pracował przez dwie kadencje. Następnie 26 marca 2012 roku został wybrany Ministrem Prowincjalnym Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego w Gdańsku i funkcję tę pełnił do chwili wyboru na Wikariusza Generalnego w Rzymie.

O. Jan Maciejowski zawsze mile wspomina Gdynię. Kiedy przenosił się do Gdańska, to powiedział: „**Gdynia bardzo mi się podoba i jestem zadowolony, że tu na tym Wzgórzu św. Maksymiliana mogłem posługiwać Bogu i ludziom uczęszczającym do tej franciszkańskiej świątyni. We wspólnocie klasztornej i parafialnej św. Antoniego z Padwy czułem się wspaniale i dziękuję Panu Bogu, iż razem z moimi współbraćmi byłem blisko wiernych, aby ze sobą współpracować i nawzajem się ubogacać, bowiem w tym jest ogromna siła, która pozwala tworzyć dobre dzieła. A tymi pięknymi dziełami jest duża ilość grup duszpasterskich oraz głęboka wiara wszystkich parafian, co pozwala nam zakonnikom mieć zadowolenie ze swojej pracy duszpasterskiej. Niech więc Pan nasz Jezus Chrystus za wstawiennictwem Matki Bożej Królowej Matki Nadziei oraz świętych Antoniego i Maksymiliana wszystkim błogosławi, abyśmy żyli prawdziwą miłością do Boga i ludzi.**

O. Janowi Maciejowskiemu w imieniu Ojców i Braci tutaj

fot. facebook.com/pg/franciskanie.konwentualni/

W dniu 27 maja bracia zebrani na Kapitułe generalnej w Asyżu w Sacro Convento wybrali nowe definitorium generalne:

- Wikariusz generalny – o. Jan Maciejowski
- Sekretarz generalny – o. Tomasz Szymczak
- Asystent generalny FIMP – o. Giovanni Voltan
- Asystent generalny FEMO – o. Tomáš Lesňák
- Asystent generalny FAMC – o. Benedetto Seung-jae Baek
- Asystent generalny CFF – o. Jude Martin Winkler
- Asystent generalny CEF – o. Dominique Joseph Mathieu
- Asystent generalny FALC – br. Rogério Pereira Xavier
- Asystent generalny AFCOF – o. Anthony Bezo Kutiero

fot. facebook.com/pg/franciskanie.konwentualni/

fot. facebook.com/pg/franciskanie.konwentualni/

Nowym ministrem generalnym O. Jan Maciejowski, nasz prowincjał, został wikariuszem zakonu! Niech Pan Cię prowadzi.

los Trovarelli z Argentyny.

szego klasztoru, parafian, sympatyków i dobrodziejów tego kościoła oraz redakcji „Ze Wzgórza” i jego czytelników, gratuluję nominacji na stanowisko Wikariusza Generalnego

Braci Mniejszych Konwentualnych, jednocześnie życząc Bożego błogosławieństwa oraz darów Ducha Świętego w dalszej odpowiedzialnej posłudze oraz w odważnym i otwartym

dawaniu świadectwa największej miłości Chrystusowej.

Jerzy Chmara

Akcja Katolicka

AKT ZAWIERZENIA MARYI

W Częstochowie można zawieźć Maryi swoje trudne sprawy w każdą pierwszą sobotę miesiąca. Nie każdy ma możliwość, aby wybrać się w tę daleką podróż, więc postanowiliśmy zorganizować taką modlitwę przed naszym koronowanym obrazem Matki Nadziei. Są już świadectwa otrzymanych łask za sprawą naszej Wzgórzowej Matki Bożej Królowej więc z tym większą ufnością wierni zawierzali już dwa razy swoje życie, swoje dzieci, rodziny i miasto u stóp naszej Gdyńskiej Matki. Pierwsza taka modlitwa odbyła się 6 kwietnia w południe. Akcja Katolicka wydrukowała teksty zawierzenia, które można było pobrać z zakrystii. Zainteresowanie było większe niż

oczekiwaliśmy, dlatego zaplanowano następny Akt Zawierzenia w Dzień Matki, 26 maja, na wszystkich mszach świętych. Ojciec Proboszcz zlecił wydrukowanie tekstów tej modlitwy profesjonalnej drukarni i w dużej ilości, aby dla każdego starczyło. Wtedy też można było złożyć na ołtarzu Maryi białą różę. Za drobną ofiarę ministranci rozprawiali kwiaty, których było 450 i jeszcze zabrakło! Mieszkańcy naszego Miasta zmagają się z różnymi problemami i potrzebna im jest pomoc niebiańska, dlatego Akt Zawierzenia Maryi w naszym Sanktuarium będzie powtarzany w ciągu roku.

Barbara de Thun

arch. Akcja Katolicka

Akcja Katolicka

PRZEDWYBORCZE CZUWANIE MODLITEWNE

Jako katolicy chcielibyśmy, aby wszyscy politycy przestrzegali praw Bożych i dbali o sprawiedliwość społeczną oraz komfort duchowy Europejczyków. Dlatego w dniu 25 maja 2019, po wieczornej mszy świętej członkowie Akcji Katolickiej

prowadzili modlitwę do Ducha Świętego i Wszystkich Świętych o natchnienie dla głoszących w wyborach do Parlamentu Europejskiego.

Nasze błagania zakończyliśmy Apelem Jasnogórskim przed obrazem naszej Matki Bożej

Królowej Matki Nadziei. Planujemy takie same modlitwy przed wyborami parlamentarnymi na jesień.

Barbara de Thun

Akcja Katolicka

Protest Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej Archidiecezji Gdańskiej z dnia 27 maja 2019 r

Akcja Katolicka jest organizacją społeczną katolików, która ma za zadanie reagować na objawy nieprawidłowości w łonie Kościoła Katolickiego i zwracać uwagę tym, którzy działają na Jego szkodę.

Dlatego, w obliczu profanacji dokonanej na terenie naszej Archidiecezji, Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej wystosował otwarty protest wobec aktów łżenia i poniżania świętości. Oto tekst protestu.

PROTEST

Wyrażamy stanowczy protest wobec profanacji i zachowań, które miały miejsce na Trójmiejskim Marszu Równości Gdańsk w dniu 25 maja 2019 r.

W Gdańsku, który w osobach

jego władarzy, wzywa do tolerancji, szacunku do różnorodnych poglądów, mają miejsce działania, które szargają nasze świętości, które dopuszczają się profanacji Najświętszego Sakramentu, które obrażają uczucia religijne Polek i Polaków. Zachowania te są wyrazem nietajonej nienawiści do Pana Boga i nas, wiernych Kościoła katolickiego.

W dziejach naszej Ojczyzny, miały miejsce profanacje. Dopuszczali się ich wrogowie naszej Ojczyzny, zaborcy, najeźdźcy, ci którzy chcieli nam, Polakom odebrać wiarę, godność, honor, którzy chcieli pozabawić nas wszystkiego co Polskę stanowi.

Z wielkim bólem przyjmujemy

te zachowania. Rok 2019 jest szczególnym rokiem, rocznicą męczeństwa wielu tysięcy Polek i Polaków, którzy za naszą Ojczyznę i za wiarę oddawali życie na tej pomorskiej i gdańskiej ziemi.

Modlimy się o opamiętanie dla tych ludzi, którzy „nie wiedzą co czynią” Łk 23, 34. Czynimy to za wstawiennictwem Błogosławionych Kościoła Gdańskiego – Patronów Akcji Katolickiej Archidiecezji Gdańskiej.

W imieniu Zarządu Akcji Katolickiej Archidiecezji Gdańskiej
Joanna M. Olbert
prezes

Wdzięczni Bogu za dar posługi w Liturgicznej Służbie Ołtarza

„(...)Do świętej przystępuję służby, chcę ją dobrze pełnić. Proszę Cię Panie Jezu o łaskę skupienia; by myśli moje były przy Tobie, by oczy moje były zwrócone na ołtarz, a serce moje oddane tylko Tobie. Amen

W Liturgicznej Służbie Ołtarza posługuję od 60 lat, najpierw jako ministrant, a następnie także jako lektor Pisma Świętego. Dwa lata później w moje ślady poszedł mój brat Daniel. Jesteśmy bardzo szczęśliwi, iż często możemy spotykać się z Panem Bogiem. Ten jubileusz, to niezwykle piękny moment w naszym życiu, to lata wspaniałej i efektywnej pracy w posłudze Kościoła i w tej wspólnotcie franciszkańskiej. Myślę, że nasza postawa na przestrzeni tych długich lat była i jest wyrazem oraz świadectwem naszej żywej wiary w Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Od urodzenia jesteśmy zwią-

zani ze wspólnotą franciszkańską św. Antoniego z Padwy na Wzgórzu św. Maksymiliana Marii Kolbego. To w tym kościele parafialnym zostaliśmy ochrzczeni, przystąpiliśmy do I Komunii Świętej, przyjęliśmy Sakrament Bierzmowania oraz dostąpiliśmy Sakramentu Matrzeństwa. Z kolei początki naszej służby liturgicznej nie były łatwe, bowiem zanim zostaliśmy ministrantami, musieliśmy przejść wymagające i intensywne szkolenie oraz zdać egzamin, wykazując się dobrą znajomością „ministrantury” po łacinie oraz znać wszystkie przedmio-

ty liturgiczne i wiedzieć, kiedy są używane przy sprawowaniu Eucharystii i innych nabożeństw religijnych, a także orientować się, co dzieje się przy ołtarzu. A tego wszystkiego nauczył mnie i moich kolegów o. Henryk Sobieszek, zaś Daniela br. Paweł Sokalski, wspaniali i niestrudzeni w swojej posłudze zakonnicy. Do grona ministrantów zostałem przyjęty i pobłogosławiony podczas uroczystej Mszy Świętej sprawowanej przez o. Alojzego Urbaniaka, pierwszego proboszcza parafii w święto św. Józefa – 19 marca 1959 roku w kaplicy św. Antoniego z Padwy. Natomiast mojego brata przyjmował i pobłogosławił o. Artur Zapaśnik. Początkowo wszystkiego nie rozumieliśmy w liturgii, ale z czasem uświadomiliśmy sobie, że służba Bogu wobec ludu jest posługą wiary, moralności, modlitwy i życia duchowego. Podczas sprawowania Eucharystii przez kapłana oraz przy innych nabożeństwach liturgicznych, ministrant usługuje celebransowi, wskazując tym samym, że wszystko, co dzieje się w kościele jest nie tylko sprawą kapłana, lecz także wszystkich wiernych obecnych w świątyni. Uczestniczenie w liturgii nie znaczy tylko słuchać i oglądać, tak jak w kinie albo przed telewizorem, lecz współdziałać i współtworzyć, czynnie się w niej angażując.

Posługa ministranta, to nie tylko służenie podczas Mszy Świętej przy ołtarzu, ale także uczestnictwo w innych sferach liturgii i formach tej wspólnoty duszpasterskiej. Do nich należą zbiórki ministranckie, na których pogłębia się swoją wiarę oraz omawia zbliżające się uroczystości kościelne i parafialne z udziałem ministrantów

oraz planuje wyjazdy na wycieczki lub obozy. W naszych młodzieńczych latach razem z ministrantami braliśmy udział w zorganizowanym przez br. Pawła wyjeździe do Warszawy oraz do Matki Bożej Niepokalanej w Niepokalanowie, klasztorze założonym przez św. Maksymiliana. Natomiast z bratem Leandrem Wojtasem pielgrzymowaliśmy na Jasną Górę do Matki Bożej Częstochowskiej, zaś z bratem Angelusem Michalskim zwiedzaliśmy Kraków, będąc m.in. na zamku wawelskim oraz w kościele i klasztorze franciszkańskim.

W ramach Międzydekanalnego Kursu Lektorów, który odbywał się a naszej parafii św. Antoniego, zostaliśmy odpowiednio przygotowani i zdaliśmy egzamin, aby razem zostać promowani i pobłogosławieni przez Księdza Biskupa Bernarda Czaplińskiego z Pelplina do spełniania służby lektora w zgromadzeniu liturgicznym Ludu Bożego w grudniu 1971 roku. Bardzo chcieliśmy zostać lektorami, ale droga do tej posługi nie była wcale taka prosta i łatwa. To nie polegało jedynie na ukończeniu kursu i zdaniu pozytywnie egzaminu, to jeszcze czas, w którym należało się doskonalić, aby czytać Słowo Boże, które jest żywe w treści było tak samo żywe w formie. Lektor musi „czuć” to, co czyta. A te umiejętności zawdzięczamy kapłanom: o. Leoncjuszowi Simie, o. Beniaminowi Banaszukowi, o. Maciejowi Krzymowskiemu i o. Krzysztofowi Cybulskiemu, którzy także przygotowywali nas do pełnienia funkcji kantora. Lektor czytając Słowo Boże staje się wyrazicielem samego Boga wobec ludu Bożego. Jest to wielkie zobo-

wiązanie i odpowiedzialność. Dlatego do tej posługi powinni być wybierani szczególnie ci, których życie jest przepełnione głęboką wiarą, a punktem centralnym i celem tylko Jezus Chrystus. Każdy lektor musi więc za każdym razem solidnie przygotować się do spełnienia swojej funkcji w liturgii, aby Słowo Boże wywołało u słuchaczy właściwe przeżycie. Wymaga to odpowiedniego przekazu, płynącego z głębokiej wiary i czystego serca lektora oraz jego możliwości głosowych, dykcji, odwagi i swobodnego występowania przed większą zbiorowością ludzi.

Czynny udział w Liturgicznej Służbie Ołtarza, to nie tylko jedyna nasza posługa przy tutejszej wspólnotie parafialnej św. Antoniego. W latach sześćdziesiątych z ogromnej grupy ministranckiej, liczącej wówczas ponad 200 ministrantów, została wyłoniona przez br. Pawła, oczywiście za zgodą pro-

boszcza o. Alojzego Urbaniaka tzw. „Gwardia Honorowa”, do której zostaliśmy we dwoje powołani za wyróżniającą się postawę w posłudze ministranta. Gwardziści nosili piękne niebieskie mundurki z peleryną i brali czynny udział w różnych uroczystościach kościelnych, nie tylko w naszej parafii. I tak m.in. w 1966 roku z okazji 1000-lecia Chrztu Polski pojechaliliśmy z o. Stanisławem Frejlichem (późniejszym proboszczem i gwardianem, a następnie prowincjałem) oraz br. Pawłem Sokalskim do Kołobrzegu. Po uroczystościach spotkaliśmy się osobiście z Prymasem Polski Księdzem Kardynałem Stefanem Wyszyńskim, który z nami rozmawiał, a na koniec udzielił nam pasterskiego błogosławieństwa. Na początku lat siedemdziesiątych Daniel wstąpił do parafialnej orkiestry dętej, którą prowadził br. Florian Wilk. To ten zakonnik nauczył go grać na instrumencie dętym, jakim jest altówka, aby później przez kilkanaście lat razem z całym zespołem móc chwalić muzyką Boga i nieść radość ludziom dobrej woli uczestnicząc w pielgrzymkach, procesjach i uroczystościach w naszej parafii oraz różnych miejscach naszej ojczyzny. Tymczasem

ja udzielałem się w śpiewaniu, najpierw jako młody chłopiec należałem do scholii chłopięcej o. Henryka Sobieszka, a później wstąpiłem do naszego chóru parafialnego „Symfonia”, gdzie na początku lat siedemdziesiątych poznałem żonę, z którą śpiewamy do dnia dzisiejszego, wielbiąc Pana z radością. W latach sześćdziesiątych i na początku lat siedemdziesiątych razem z Danielem braлиśmy udział w misterium „Męki Pańskiej”, reżyserowanym najpierw przez o. Artura Zapaśnika, a później przez o. Mansweta

Wardyna. I tak przez kilka lat w niedzielne popołudnia Wielkiego Postu występowaliśmy po nabożeństwie „Gorzkich Żali” w naszej parafii w dolnym kościele, ale również wystawialiśmy misterium w innych kościołach parafialnych Trójmiasta i okolic. Świątynie zawsze były licznie wypełnione wiernymi, którzy pragnęli przeżyć cierpienie i mękę Jezusa Chrystusa. Razem z bratem odtwarzaliśmy postacie chłopców żydowskich, natomiast ja w późniejszym okresie wcielałem się w postać faryzeusza. Ponadto Daniel

ogłoszenie

» » » »

Spowiedź święta w naszym kościele

stały konfesjonał

od poniedziałku do soboty

16:00-17:30

wg dyżurów

nadto **codziennie** od **17:30**
oraz 10 minut przed każdą Mszą św.

« « « ogłoszenie

od szeregu lat uczestniczy we wspólnocie Żywego Różańca, zanosząc swoją modlitwę różańcową do Pana przez Maryję, której powierza swoje i innych troski i smutki, radości i nadzieje. A biorąc do ręki różaniec oboje mamy świadomość, iż Maryja nas nie opuszcza, ale swoją krzepiącą mocą sprawia, że możemy z pogodą ducha spojrzeć na świat i drugiego człowieka. Z kolei ja od dwudziestu lat jestem redaktorem naszego pisma „Ze Wzgórza”, w którym piszę artykuły dotyczące życia naszej parafii i nie tylko oraz przeprowadzam wywiady z kapłanami oraz różnymi ciekawymi ludźmi związanymi z naszą wspólnotą parafialną.

Większość ministrantów zaraz po ukończeniu szkoły średniej opuszcza ministranckie szeregi. My jednak ciągle aktywnie posługujemy przy Ołtarzu Pańskim i ani nie myślimy o emeryturze ministranckiej. Do Mszy Świętej służymy w każdą niedzielę, a jak czas pozwala, to również jesteśmy obecni na Eucharystii w ciągu tygodnia. Dla nas przebywanie blisko Najświętszego Sakramentu w tabernakulum i możliwość patrzenia bezpośrednio na ołtarz, na którym

fot: arch. Jerzy Chmara

dokonyuje się przeistoczenie, to coś wspaniałego. Eucharystia jest bowiem cudownym źródłem, z którego czerpiemy odwagę i siłę konieczną, aby żyć jak prawdziwi chrześcijanie i świadczyć wszędzie o miłości Boga. Odczuwamy wielką satysfakcję, iż mamy osobisty wkład we Mszy Świętej, że możemy włączać się w ten sposób w dzieło głoszenia prawdy.

Drodzy Czytelnicy!

Będąc bardzo szczęśliwi ze swojej posługi, dziękujemy Panu Bogu za to, że wśród wielu, którzy miał do wyboru, dostrzegł nas i pozwolił nam stanąć za ołtarzem obok kapłana. Dziękujemy tym wszystkim zakonnikom, których już wymieniałem,

ale także Ojcom: Hubertowi Lipińskiemu, Lucjanowi Ubyszowi, Józefowi Brzozowskiemu i Janowi Maciejowskiemu oraz obecnym zakonnikom na czele z Proboszczem i Gwardianem o. Piotrem Matuszakiem i br. Janem Wiśniewskim za wszelkie okazywane nam dobro i życzliwość. Słowa podziękowania kieruję do wszystkich czytelników naszego pisma „Ze Wzgórza”, którzy czytają moje artykuły i wspierają naszą służbę modlitwą. Również my ze swej strony wszystkich zachowujemy w swojej codziennej modlitwie.

Jerzy Chmara

Cudów św. Antoniego ciąg dalszy...

A zatem, jak obiecywałam przed rokiem, wracam dziś do św. Antoniego, Patrona naszej Parafii. Bo całkiem niedawno przeżywaliśmy uroczysty odpust antoniański na sumie i w czasie procesji eucharystycznej. (Ale ze smutkiem muszę stwierdzić, że coraz mniej nas, parafian, na tę jedyną taką w roku uroczystość, przychodzi i nie czerpie z

odpustowych źródeł potrzebnych człowiekowi łask Bożych). Wracam do życia i cudów, które za przyczyną Świętego Bóg czynił i nadal czyni.

Poprzednio pisałam o wygodniejszej oślicy składającej hołd Jezusowi w Hostii ukrytemu - nazywałam to wydarzenie „cudem eucharystycznym” i o „kazaniu do ryb”. Sceny przedstawiające owe cuda można zobaczyć

w naszej kaplicy na obu skrzydłach tryptyku ołtarzowego. Tym razem zajmę się Antonim jako „świętym od osób i rzeczy zagubionych”, a także „Chlebem św. Antoniego”.

Św. Antoni często nazywany jest wspomóżycielem i orędownikiem. A to z racji licznych cudów i łask Bożych, które na przestrzeni wieków, przez jego wstawiennictwo u Boga, wierni

i nie tylko oni, otrzymując. Jednak najbardziej zależało i nadal zależy temu wędrownemu kaznodziei na doprowadzeniu zagubionych ludzi do nawrócenia. Do dobrej spowiedzi i życia zgodnego z przykazaniami Bożymi. Bo czyż zgubione klucze albo portfel są ważniejsze od utraconej przez człowieka wiary, sensu życia, miłości i nadziei? Tym bardziej, że wielu ludzi na kartkach pozostawianych przy grobie Świętego w Padwie, często prosi go o pomoc w odnalezieniu wiary. O to by powróciła do rodziny prawdziwa miłość oraz zakwitła w niej nadzieja. Te trzy cnoty teologalne (Boskie), są ukiepunkowane bezpośrednio na Boga, bo od Niego pochodzą i jeśli otworzymy swoje serca na Jego łaski, ku Niemu prowadzą.

Do zjednoczenia się z Nim - z tą Jedyną Miłością - na życie wieczne. Taki właśnie jest sens życia chrześcijańskiego na ziemi. Życia dziecięctwem Bożym, którym na chrzcie św. zostaliśmy przez Boga obdarowani. Wzywaniu św. Antoniego do odnalezienia jakiejś rzeczy wzięto się z tradycji portugalskiej. Otóż pewien bardzo pobożny człowiek z Alcácer do Sal, szczególnie gorąco czcący św. Antoniego, w trakcie ciężkiej pracy w swoim obejściu w południe podszedł do studni, chcąc obmyć spoconą twarz i dłonie. Zdjął z palca złoty sygnet, który mu nieco przeskadzał, położył na cembrowinie i... na chwilę zapomniał o nim. Pierścień przez nieuwagę wpadł do studni i żadną miarą nie udało mu się go odszu-

fot: gdynia.franciszkanie.pl

DOŁĄCZ DO CHÓRU

Zapraszamy miłośników śpiewu chóralnego (młodzież i dorosłych) do chóru „Symfonia”.
Znajomość nut nie jest konieczna, liczy się zapał i słuch muzyczny.
Mile widziane głosy męskie.

Przyjdź i przekonaj się jaką frajdę daje zespołowe śpiewanie
i przebywanie w rodzinie chóralnej.

Próby chóru są we wtorki i piątki w godz. 18.00 – 20.00
Osoby zainteresowane prosimy o kontakt z:
Prezes Danuta Bałamucka - tel. 505-281-241
Dyrygent Bogna Swiło - tel. 605-588-765

Więcej informacji o chórze znajdziesz:
na stronie www.chorsymfonia.pl
e-mail: kontakt@chorsymfonia.pl

kać. Zaczął więc modlić się do umiłowanego Świętego, żeby ten pomógł mu odnaleźć cenną pamiątkę. Dopiero po kilku miesiącach, akurat 13 czerwca, kiedy to przypadała uroczystość św. Antoniego, a człowiek ten modlił się w kościele, wszedł do tegoż kościoła pracownik z jego gospodarstwa i podał mu zgubę. Okazało się, że pierścień przyczepił się do kija, którym ten wyciągał wiadro z wodą ze studni.

Z uroczystością św. Antoniego wiąże się jeszcze inna tradycja. Zwie się ona "Chleb św. Antoniego". Pośród wielu przekazów chciałabym zwrócić uwagę Czytelników na 3 zdarzenia z nią związane. Wg jednej z legend dowiadujemy się, że św. Antoni (bezgranicznie czuły na potrzeby ludzi) pewnego dnia przekazał biedakom cały chleb znajdujący się w klasztorze. Bracia oskarżyli go o kradzież. On zaś kazał im pójść do spiżarni i sprawdzić. Okazało się, że kosze na pieczywo są wypełnione chlebem.

Drugie zdarzenie, nieco bardziej dramatyczne, miało miejsce w Lizbonie. Pewna kobieta pracowała w domu. Nie zauważyła, że jej niespełna dwuletni syn wspiął się do misy wypełnionej wodą i wpadł do niej. Zanim matka zdążyła zareagować, dziecko utopiło się. Pełna rozpacz wołała do św. Antoniego, aby przywrócić życie chłopcu. Obiecała mu, że jeśli jej syn ożyje, ona ofiaruje biednym tyle mąki na chleb, ile on waży. Święty wstawił się za nią u Boga. Dziecko ożyło, a kobieta dotrzymała obietnicy. Na pamiątkę tego cudu po dziś dzień 13 czerwca błogosławi się chlebki i rozdaje potrzebującym. A przez cały rok

fot: gdynia.franciszkanie.pl

w wielu kościołach zbierane są pieniądze do specjalnych skarbon z napisem "Chleb św. Antoniego", znajdujących się obok wizerunków, czy też figur Świętego. W zamian za ten chlebek wrzuca się do skarboxi dobrowolną ofiarę. Także i my, w naszej franciszkańskiej wspólnotie, rokrocznie otrzymujemy w tym dniu takie małe chlebki (bułeczki) od miejscowego piekarza, Pana Gotowaty. Ojciec Proboszcz nawet już go o nie nie prosi. Pan Piotr sam, z otwartym sercem, dostarcza ich 2 pełne kosze do klasztoru, a pobłogosławione przez głównego celebransa zabieramy do domu, by podzielić się nimi z domownikami i sąsiadami, którzy akurat nie mogli przyjść na Mszę. Ma on być gwarancją, że domownikom polecającym się opiece Świętego nigdy chleba nie zbraknie. Moje sąsiadki były wdzięczne za dzielenie się z nimi tym chlebkiem.

Trzecie zdarzenie, od którego to najprawdopodobniej pod koniec XIX stulecia (1890 r.), wziął się ten piękny rytuał, wiąże się z Ludwiką Bouffier z Tuluzy. Zepsuł się zamek od jej sekretarzy-

ka. Przez co kobieta nie mogła wykonywać pracy stanowiącej główne źródło jej utrzymania. Na naprawę przez ślusarza nie było jej stać. A była ona także czcicielką Padewczyka. Zwróciła się więc do niego o pomoc, obiecując (podobnie jak matka z Lizbony) złożenie ofiary na ubogich. Antoni, szczególnie wrażliwy na głos otaczających swoją troską i opieką najbiedniejszych pomógł Ludwice. A wieść o tym szybko rozeszła się po świecie, przeradzając się w ten piękny zwyczaj dzielenia się dobrem i chlebem z ubogimi. Na zakończenie powtórzę się: "O św. Antonim można by opowiadać długo... Ale o dalszych cudach i życiu naszego Patrona, jak Bóg pozwoli, napiszę za rok."

Znalazłam piękny wiersz/pieśń ks. bpa Józefa Zawitkowskiego o św. Antonim, który myślę doskonale ilustruje moją dzisiejszą opowieść o naszym Patronie.

Refren: **Święty Antoni z chlebem dla biednych, * naucz nas szukać prawdy i Boga * na dzień powszedni.**

1. W wielu pomyłkach i błędach, * na życia zawitych

drogach, * szukamy prawdy i piękna, * dobroci ludzkiej u Boga. Ref.

2. W prostocie stoisz przed nami * z chlebem powszednim

i z wiarą, * z Dzieciątkiem Bożym na rękę, * by dać Je tym, co szukają. Ref.

3. Gdy zginę Bogu jak drachma, * jak w ciernie splątana owca, *

pomóż mi drogę odnaleźć * do mego Boga i Ojca. Ref.

Bogumiła Lech-Pallach
bogumilalech@wp.pl

Rycerz Maryi

W sierpniu 1938 roku pogoda dopisała. O. Maksymilian zorganizował pierwszą w dziejach Niepokalanowa pielgrzymkę dla swych ukochanych uczniów do Częstochowy, Krakowa, Grodna i Wilna. Część braci zakonnych pozostała przy pracy i modlitwie w klasztorze, a 232 braci wyruszyło w drogę do pobliskiej stacji kolejowej w Szymanowie. W Częstochowie niejednemu pielgrzymowi zakręciła się łza na widok młodych franciszkańskich zakonników, klęczących przed cudownym obrazem Madonny, tak licznie przybyłych na Jasną Górę, jak wojsko do swojej Hetmanki po błogosławieństwo.

Pobyt w Krakowie był okazją do spotkania Maksymiliana z matką, przebywającą u Sióstr Felicjanek, a dla braci czasem zwiedzania i podziwianie pięknej architektury miasta. Gdy dotarli do Grodna, o. Kolbe zaprowadził ich do klasztoru i zabudowań, w których jeszcze nie tak dawno drukowało się „Rycerza Niepokalanego”. Zakonnicy przyzwyczajeni do rozmachu Niepokalanowa, dziwili się, że w tak skromnych warunkach można było pracować. „Dlatego nigdy nie możemy zapomnieć o hojności naszego ofiarodawcy księcia Druckiego - Lubeckiego. To sama Niepokalana musiała dotknąć jego serca, że zdobył się na taki gest, dając nam tę ziemię” - wyjaśniał o. Maksymilian. Bra-

cia odwiedzili również groby pierwszych współpracowników o. Maksymiliana: br. Alberta, br. Ewarysta i br. Melchiora. Wilno było kolejnym miastem, do którego franciszkanie udali się z pielgrzymką, aby złożyć hołd i modlitwy u stóp Matki Bożej Ostrobramskiej. W pobliżu złożono serce marszałka Piłsudskiego, zmarłego w 1935 r., który został nazwany narzędziem Królowej Polski w ratowaniu ojczyzny przed bolszewizmem w 1920 r.

Po powrocie z pielgrzymki o. Maksymiliana czekały nie tylko liczne obowiązki, ale i zmartwienie z powodu chwiejności w powołaniu br. Iwo, przebywającego na misjach w Japo-

nii. W liście do niego pisał: „Drogie dziecko...życie takie krótkie, te kilka lat, które przeżywamy na tym świecie, mija tak szybko...Wiem, że nieraz ciężko na misjach, ale wyobraź sobie, jak miło będzie umierać temu, który będzie mógł powiedzieć w tej ostatniej chwili, że wiele, bardzo wiele Niepokalanej ofiarował. Napisz jak się czujesz, w trudnościach dużo módl się, a otrzymasz łaskę wytrwania. I za mnie czasem się pomódl - dobrze?”.

We wrześniu 1938 r. o. Maksymilian otrzymał pozwolenie na budowę stacji radiowej w Niepokalanowie. Dla całej wspólnoty była to wielka radość, że przez fale eteru będzie można

fot: Arch Redakcji.

dotrzeć codziennie do tysięcy rodaków i przybędzie Rycerzy Niepokalanej.

O. Maksymilian otrzymał od matki wiadomość, że Franciszek Kolbe /najstarszy brat/ jest w Grodnie. Wkrótce bracia spotkali się, lecz nie w atmosferze radości. Franciszek wyznał, że żałuje decyzji odejścia, wspominał lata, gdy razem uczyli się w handlowce, razem rozpoczęli nowicjat, razem obmyślali ucieczkę z seminarium i jak mama pokrzyżowała ich plany. Franek miał poczucie winy i uważał się za syna marnotrawnego, który utracił wszystko. Na pożegnanie stali długo w uścisku braterskim i nie wstrzymywali też spływających po policzku. O. Maksymilian w wielkim smutku wracał do Niepokalanowa.

We wrześniu 1938 r. Niepokalanów rozpoczął wydawanie „Małego Rycerzyka” dla dzieci. W tym samym czasie w „Informatorze Rycerstwa Niepoka-

lanej” - biuletynie przeznaczonym dla członków MI, ukazał się artykuł zatytułowany „Wola Boża a Wola Niepokalanej”. O. Maksymilian pisze w nim: „Spełnienie Woli Niepokalanej jest najkrótszą i najpewniejszą drogą do zbawienia. Czy takie twierdzenie jest zgodne z prawdą? Przecież najwyższym Przewodawcą jest Bóg i od Niego zależne jest nasze zbawienie. Niepokalana jest wprowadzić Matką Bożą, ale jest tylko dziełem Jego Woli najdoskonalszym i najświętszym. Bóg może stworzyć większy świat i doskonalszy, ale nie może wynieść stworzenia do większej godności, niż wyniósł Maryję.

Jest Ona wiernym odbiciem Bożej doskonałości i świętości. Stopień doskonałości zależny jest od zjednoczenia woli naszej z Wolą Bożą. Im większa doskonałość, tym ściśsze zjednoczenie. Ponieważ Matka Najświętsza doskonałością swoją przewyższyła wszystkich

aniołów i świętych, więc też Jej Wola jak najściślej jest zjednoczona i utożsamiona z Wolą Bożą. Ona żyje i działa jedynie w Bogu i przez Boga. Zatem spełniając Wolę Niepokalanej pełniemy tym samym Wolę Bożą. Przez to nie umniejszamy chwały Bogu, ale ją potęgujemy, bo uznajemy i wielbimy przez to wszechmoc Boga, który tak wznosił i doskonalił istotę stworzył.

Podobnie, gdy zachwycamy się piękną rzeźbą, tym samym podziwiamy geniusz artysty. Bez obawy możemy mówić, że najszczytniejszym pragnieniem naszym jest, by spełniać Wolę Niepokalanej, pozwolić, by Ona opanowała całą naszą istotę. Wtedy staniemy się godnymi Jej Rycerzami, a Ona przez nas działać i promieniować będzie, topnieć będą lodowate zapory do serc bliźnich. Całe rzesze pójść za głosem Niepokalanej i staną się narzędziami w Jej ręku. Przez nich Niepokalana oddziaływać będzie na inne dusze, aż do zdobycia całego świata i każdej duszy z osobna. By przyspieszyć tę chwilę, musimy najpierw zacząć od siebie. Patrzymy na Jezusa. On, Bóg oddaje się Niepokalanej bez zastrzeżeń, staje się Jej dzieckiem, chce by Nim dowolnie kierowała przez 30 lat Jego ziemskiego życia. Czyż trzeba nam lepszej zachęty?”.

Św. Maksymilian mówi tu wyrażnie o tryumfie Niepokalanego Serca Maryi, który zapowiedziała Matka Boża w Fatimie w 1917 r. Podobnie św. Ludwik Maria de Montfort pisał w „Traktacie o doskonałym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny” w 1712 r. o apostołach czasów ostatecznych, których Maryja ukształtuje i wyposaża na rozkaz Najwyższego, by Królestwo

Zachęcamy do zaangażowania się w dzieło misyjne Kościoła poprzez różne formy:

- wolontariat (przygotowanie akcji, pomoc techniczna, informatyczna, manualna, itd.)
- modlitwę w intencji misjonarzy franciszkańskich
- „Adopcję na odległość” dziecka z Kenii lub Ekwadoru
- Materialne wsparcie dzieł i projektów misyjnych
- Materialne wsparcie dzieł i projektów misyjnych

**Franciszkański Sekretariat Misyjny
w Gdyni**

www.sekretariatmisyjny.pl

MisjeOFMConv

biuro@sekretariatmisyjny.pl

(58) 662 39 31

Jego rozprzestrzeniali nad krainą bezbożnych, bałwochwalców i mahometan. Przez nich będzie Ona zawsze odnosić zwycięstwa i świetne tryumfy nad szatanem.

Dlatego tak ważnym zadaniem jest, jak tego pragnie Bóg, by Matka Najświętsza była obecnie więcej znana i bardziej miłowana i czczona niż kiedykolwiek, gdyż jest Ona najpew-

niejszym, najkrótszym i najdoskonalszym środkiem, by dojść do Jezusa Chrystusa.

Barbara Popiel

Archeologia biblijna. Świat z czasów Patriarchów.

Nieraz słuchając lub czytając Pismo Święte napotykamy liczne odniesienia do świata, który otaczał autora natchnionego (metafory, przenośnie, nazwy krain geograficznych, nawiązania do wydarzeń historycznych). Nie zawsze ułatwia nam to zrozumienie Słowa Bożego, a czasem jest wręcz przeciwnie. Stąd w niniejszym cyklu artykułów postaram się przypomnieć po krótku ważne według mnie fakty dotyczące narodów ościennych królestwa izraelskiego, które odegrały wielką rolę w historii Narodu Wybranego. Pierwszym z nich będzie Mezopotamia.

Kraj ten swoją nazwę zawdzięcza położeniu geograficznemu – Mezopotamia, to z języka greckiego międzyrzecze, kraina położona pomiędzy rzeką Eufrat i Tygrys.

Pierwszymi ludźmi zamieszkującymi na stałe te tereny byli – od południa – Sumerowie, którzy przybyli do Mezopotamii w IV tysiącleciu p.n.e. ze wschodniej Azji i założyli pierwsze miasta – państwa: Ur i Uruk, oraz ludy semickie od północy.

Ustrój polityczny pierwszych mieszkańców tych ziem był podobny do greckiego. W miastach – państwach panowali królowie. Którzy byli nazywani „wielkim człowiekiem”. Ich wła-

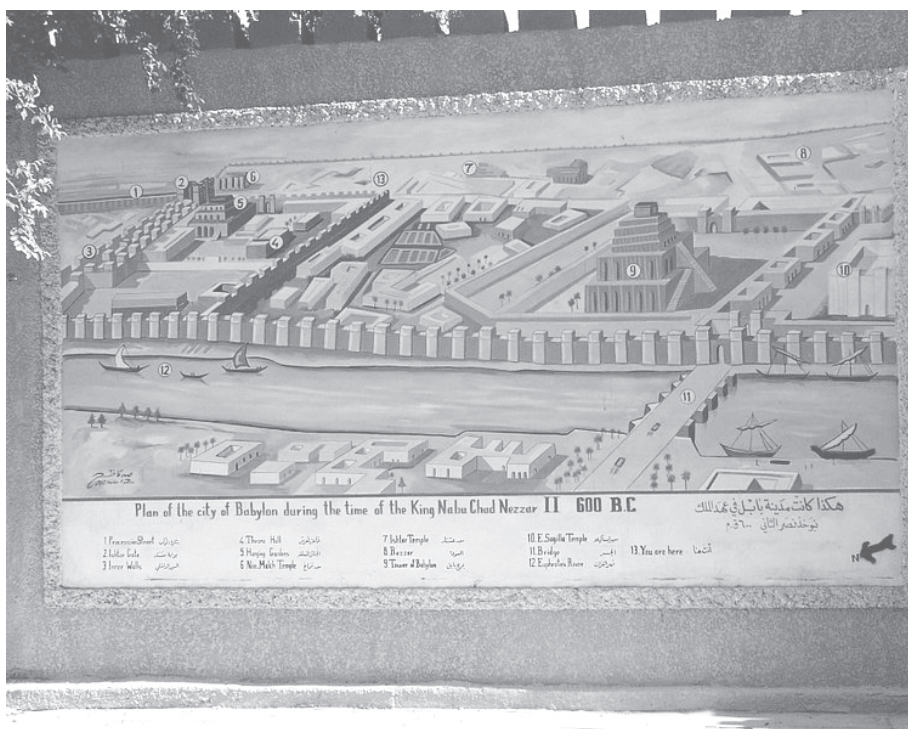

foto: commons.wikipedia.org

dzia opierała się na wierze ludu, iż sprawują oni rządy w imieniu lokalnego bóstwa.

W każdym mieście ważną budowlą był ziggurat czyli piramida schodkowa, na szczycie której znajdowała się świątynia, w której było czczone bóstwo oraz gdzie rozdysponowywano zbiory. To właśnie on jest wzorem dla biblijnej wieży Babel.

Ludność zamieszkiwała tereny wokół ważnych budowli publicznych, a poza ludzkimi osiedlami rozciągały się pola uprawne, na których hodowano m.in. pszenicę, żyto, jęczmień i sezam. Dużą część tych

ziem stanowiły również bagniska, z których słynęła Mezopotamia.

Sumerom zawdzięczamy wiele osiągnięć, z których do dziś korzystamy. To oni stworzyli pismo klinowe składające się z sylab oraz ideogramów. Do dziś zachowały się m.in. rachunki i listy świadczące o wysokim rozwoju służby publicznej. Swoje zapiski umieszczali na glinianych tabliczkach, których tysiące zostało odnalezionych. Zawdzięczamy im również podział roku na tygodnie, doby na 24 godziny, godziny na 60 minut, a minuty na 60 sekund. Do wiel-

kiego dziedzictwa kulturowego trzeba również zaliczyć wielką bibliotekę ostatniego władcy Asyrii Aszurbanipala w Niniwie. Ważnym odkryciem, o którym należy wspomnieć są groby królewskie, w których zachowały się skarby ukazujące bogactwo Mezopotamii.

Z punktu widzenia biblistów Pisząc ten artykuł korzystałam

natomiast, wielką wartość ma jedna z tradycji sumeryjskich – „Poemat o Gilgameszu”, który opisywał potop bardzo podobny do opisu tego z opowieści o Noem.

Joanna Szymańska

głównie z „Ilustrowanej Historii Świata” pod redakcją naukową prof. Dr. Hab. Henryka Samsonowicza, Wydawnictwa Muza z 1993 roku oraz

„Paszportu Maturzysty Historia przed maturą” autortwa Włodzimierza Sochackiego, Wydawnictwo Eremis Warszawa 2000 rok.

Uśmiechnij się !

1

W ramach ogłoszeń parafialnych ksiądz proboszcz czyta:

- W bocznej nawie jest wyłożona parafialna księga trzeźwości. Każdy może się do niej wpisać i zadeklarować, na jak długo powstrzymuje się od spożywania alkoholu. Szczególnie gorąco namawiam do wpisywania się tych panów, którzy lubią częściej zaglądać do kieliszka. Myśmy z księdzem wikarym już się wpisali.

reklama >>>>

NOVITUS NANO E

Kasa fiskalna przenośna

- Niewielkie rozmiary i lekka konstrukcja
- Ergonomiczna obudowa odporna na uderzenia
- Zapis elektronicznej kopii na karcie SD
- Intuicyjna i przyjazna obsługa
- Możliwość pracy w trudnych warunkach atmosferycznych

2

Władze pewnej diecezji rozesłały do proboszczów pismo, w którym zwracały się do gospodarzy parafii z pytaniem: czy w kościele znajdują się zbiórki sztuki sakralnej, względnie inne, cenne dzieła sztuki? Nadsyłane odpowiedzi miały ułatwić przeprowadzenie odpowiedniej inwentaryzacji. Od jednego z proboszczów nadeszła pisemna odpowiedź, która sprowadzała się w zasadzie do jednego zdania: „Zabytek w

parafii to jest jeden, czyli ja, a mój wikary to jest dzieło sztuki”.

3

Ksiądz, zbierając na tacę, uśmiecha się przyjaźnie do każdego dziecka i głaszcze je po główce. W pewnym momencie, gdy wyciąga rękę, by pogłaskać małą blondyneczkę z krótkimi warkoczyczkami, ta gwałtownie odchyła głowę, by ksiądz nie mógł je dotknąć. -Dziewczynko - pyta cicho zdumiony ksiądz i uśmiecha się - dlaczego się odsuwasz? -Bo ja nie mam na tacę.

ogłoszenie >>>>

KASY FISKALNE

NOVITUS SOLEO E PLUS

Kasa fiskalna stacjonarna

- Rejestracja elektronicznej kopii paragonu n
- Graficzne wyświetlacze obsługi i klienta
- Duża baza towarów
- Identyfikacja 20 kasjerów
- Możliwość ustalenia waluty głównej kasy - wielowalutowość

Zbiórka parafialna

Zbieramy pieniądze na Nowy Konfesjonał do naszego Kościoła.

Bóg zapłać za wszystkie złożone ofiary.

konto klasztorne: 46 1240 1239 1111 0010 0295 2102

Pokój i Dobro!

ul. Władysława IV 7-15 (róg ul. Wójta Radtkego, 80m od I Urzędu Skarbowego)
81-353 Gdynia, tel. 58 624 40 74; kom. 507 156 890, 501 735 351

www.investim.pl
biuro@investim.pl

<<<< reklama

<<<< ogłoszenie

FRANCISZKAŃSKA PIESZA PIELGRZYMKA NA JASNĄ GÓRĘ

w ramach XXVII Elbląskiej Pielgrzymki Pieszej

Ciebie Boga
wystawiamy

Start

- 28 lipca - Elbląg
- 4 sierpnia - Elbląg, Gdańsk (dojazd autokarem do pielgrzymki)

Koniec

- 11 sierpnia - Jasna Góra

Przewodnik grupy:

o. Robert Twardokus OFMConv
Tel: 660 421 200

Zapisy na:

www.franciszek.elblag.pl

*Pokaż mi
drogę,
którą mam
kroczyć.*

Ps 143

Młodzież męską **szukającą własnej
drogi życia** i pragnącą zobaczyć jak wygląda
życie **po franciszkańsku** zapraszamy na

Franciszkańskie Rekolekcje POWOŁANIOWE

GDYNIA	24-26 maja
DARŁOWO	3-7 lipca
KOSZALIN	20-22 września
ŁÓDŹ	18-20 października
LĘBORK	15-17 listopada
OSTRÓDA	13-15 grudnia

KONTAKT:

o. Robert Twardokus OFMConv.
e-mail: kontakt@powolanie.com.pl
tel. 660 421 200

www.powolanie.com.pl